

da nagnjujejo. Na to se seme iz njih vzame, izpere in lepo posuši. Dobro spravljeno seme ostane 6—10 let kaljivo. Več let staro seme je za sejanje boljše, ko jednoletno.

V prirejo kumar za v jesih se mora seme konec maja ali junija posaditi. Razun tega pa se morejo tudi od rano posejanih kumar mlajše in drobnejše potrgati, ko enkrat močno nastavljajo in se ni več bati, da bi debeli zarod pošel.

Kumare se rabijo čvrstne za salato, za prikuho ali pa na pol doraščene za v sol in drobne za v jesih, s katerimi je dostikrat dobra kupčija.

Cementiranje sodov po novi meri se mora pri cementovalnih uradih (Aichämter) plačevati po sledečih razmerah. Za sod, ki drži do 60 litrov se plača 10 kr., od 60—150 litrov 15 kr., od 150 litrov naprej za vsakih 10 litrov 1 kr. več. Za zvaganje posode same se plačuje po 15 kr.

Sejmovi. 24. maja v Brašlovcah, v Konjicah, pri sv. Lovrencu v slov. goricah. 26. maja v Ivniku, v Ormužu, v Beračah, v Rogateu, v Slivnici, v Svetineh in v Vitanju.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Zastran volitev v okrajni zastop. — Vrednost kmetskega groša.) Hvala Ti poštovani „Gospodar“, ki si nas v svojem 20. številu spomnil na nove volitve v okrajne zastope, in nas podučil, kako naj se ponasamo, da se reši, kar se rešiti da pri tem našej narodnosti in kmetskemu ljudstvu škodljivem volilnem redu. —

Je-li slovenski rodoljubi ptujskega okraja že kake priprave delajo, še nismo čuli; znamo pa, da ima ptujski „fortäritsverajn“ to točko na dnevnem redu, in da se njegovemu zvonconosu, semkaj privandranemu pod imenom „eigarikanizancec“ poznatemu „tajčpemcu“ ne cedijo sline samo po mestnem županstvu, ampak še bolj po „obmannstvu“ v okrajnem zastopu.

Kako zbirčni pa so „tajčpemci“ v obziru na sredstva, po katerih mislijo svoje namene doseči, in kakošna je pravičnost teh pruskih sosedov, sosebno nasproti drugim narodom, to zna celi svet. Zato rodoljubi ptujskega okraja pozor! in rešite, kar se še v okrajnih zastopih, v teh „trdnjavah nemčurstva“ rešiti da. —

Kako pravičen je volilni red za kmetsko ljudstvo, pokazal si nam dragi „Gospodar“ z enim izgledom. Praviš namreč, da veliki posestniki mariborskega okraja plačajo za okrajne stroške samo 27.000 fl., mestjani ne več kot 28.000 fl., veliki trgovci in obrtniki še polnih 12.000 fl. ne; nasproti temu pa plačajo kmetje 143.000 fl., pa vendar voli vrsta teh volilcev enako število zastopnikov v okrajni zastop, in nadaljuješ: „kmetske ljudi zadane tedaj več, kakor polovica vseh okrajnih

stroškov, v zastopu pa imajo samo $\frac{1}{4}$ vseh glasov odmerjenih.“

Tukaj si se ljubi moj „Gospodar“ v računu zmotil. Ne „polovico“ ampak več, kakor dvakrat toliko, kakor veliki posestniki, trgovci, obrtniki in mestjani skupaj, plačajo kmetje, pa vendar imajo samo $\frac{1}{4}$ glasov.

Po tem takem velja groš velikih trgovcev in velikih obrtnikov toliko kakor kmetskih dvanaest; groš velikih posestnikov in mestjanov pa velja toliko, kakor kmetskih pet.

Niso te razmere blizo take, kot one hercegovskih in bosanskih begov nasproti raji?

Jako zanimivo bilo bi zvedeti, kako vrednost ima groš v ptujskem okrajnem zastopu. —

Dostavek uredništva: Veseli nas najti pazljive bralce, kakor je g. dopisnik; sicer pa smo v 20. številu navlašče rekli: več, kakor polovica vseh okrajnih stroškov zadane kmetske ljudi, ker je to povsodi gotova resnica, čeravno nimamo od vseh okrajev natančnih številok pri rokah.

Od Marije snežnice na Velki. [Konec.] Na belo soboto hotela sta dva burklježa nekega tržana v Cmureku (Burgharta) z goljufno hranilnično knjižico za 500 for. opehariti, pa spodletelo jima je; bila sta zaprta. Po noči pa eden spregovori iz zgornjega nadstropja onemu tovarišu pod seboj: „Veš kaj? obesi se, jaz bom se tudi — potem je te zmotnjave konec!“ in eden se res obesi! Belo nedeljo gre nek fant v Cmurek lepo mirno in tiho iz krčme; pri vratih ga 3 drugi napadejo in vsak mu oster nož v prsi zasadi! kar pa je bilo nekemu drugemu namenjeno. — Na Markovo je kakih 30 let star hudobnež, znan kot tat in tolovaj pri belem dnevu celo blizo Cmureka napadel 75letnega starčeka, ki je 18 let pri vojakihi služil, ga davil in ga hotel oropati denarjev, ktere je prejšnji den dobil za prodana drva. Res! nevarnost življenja in imetja se množi!!

Vendar tudi nekaj lepega in veselega! Pridni farmani so zbrali in izročili č. g. župniku denarjev 160 fr., ki so zato naročili podobo sv. Elizabete, kako beraču kruh daruje in podobo sv. Cirila in Metoda, slavjanskih apostolov. Podobe stojijo na velikem altaru, in še čakajo blagoslavljanja. Vse 4 podobe so okusno in umetno izdelane, in hvalijo svojega mojstra Leop. Perko-ta pri sv. Trojici. Za to skrb tedaj prisrčna hvala č. g. župniku in farmanom! Z lepim upanjem napolnuje nas letošnja spomlad, ker lepo eveteče drevje obeta obilno sadu in v vinogradih „kaverniki“, mladi grozdčiči, prav prijazno lukajo iz trsja. Bog nam daj svoj blagoslov!

Iz Središča. Pred kakimi 6 tedni brali smo v „Slov. Gosp.“ dopis iz Runča, v kojem se uradniki davkarije ormuške pozivljajo na bolj uljudno ponasanje, po imenu pa se gosp. dopisnik toži na mladega adjunkta Mauriča, ki ima navado davkeplačitelje z osornimi besedami častiti. Nebi resnice govoril, kdor bi trdil, da se je ta nepriljudni

gospodič od onega časa o čem ogladil, marveč postopa z davkeplačitelji še skoro siroveje, kakor popred. Nevem da li zato, ker nenavadno dolgo tiči „in den Flegeljahren“, ali pak zato, ker se mu na tak način, kakor baje on misli, najpred izpolni želja, da bo inam prestavljen. Bodi si to ali ono, mi mu želimo srečen pot v deveto deželo. Če pride kakemu glavvarju, ki take fante zmiraj tesno na uzdi drži, še vendar iz njega kedaj kaj bode. Morda bo še se onda tudi redno pisati naučil; kajti njegovih zdajnih črčkarij nikdo ni kos brati, neizuzimajoči ne „Njih Gnado“ gospoda adjunkta samega. Dokazano jest. — Za zdravje enega jegovih drugov bilo bi pa mnogo boljše, če bi bil prestavljen v kak kraj, kder je malo, malo sadu zlahčne trte. V takem kraju tudi ne pride človek tak lahko v skušnjavo — ustreljiti se!

Iz Šalovec. (Predtojniki.) Število naročnikov na „slovenske časopise narašča v naši občini, kar je gotovo veselo znamenje, toda žalibog, da med naročniki ne najdemo našega občinskega predstojnika, kateri bi moral, kot predstojnik slovenske občine, z branjem slovenskih časopisov v izgled biti svojim občanom. — Na drugi strani pa je naš predstojnik sam močno potreben čitanja slovenskih časopisov, ker jegovo surovo vedenje nikakor ne kaže dosti omikanega človeka. — Prošenj in svetov svojih občanov več poslušati neče, ampak ravna le po svoji trmasti glavi, v kateri je neki nemščina velik prostor zasedla. — Gospod predstojnik! kje in kako za Boga ste se sešli s tako „ječljivo“ nemščino, da Vas Nemeč sam ne razumi? — Raji bi si gojili svoj materinski jezik z branjem slovenskih časopisov, kakor pa, da se gate ter sline cedite po plesnjivi nemščini, in potem bi bili vaši občani v Vami bolj zadovoljni! Bog „čuvaj“ slovenske občine pred takimi predstojniki!

Iz celjske okolice. (Iz pred porotne sodnije.) Janez Štor, kmetski sin, v Teharjih doma, komaj 18 let star, je bil 14. t. m. pred porotniško sodnijsko obravnavo na 12 let težke ječe obsojen, ker je na sv. Janeza večer lani svojega brata s sekiró tako po glavi mahnil, da mu je čepinjo prebil, in je ta moral zarad tega umreti. Čudno pri tej obravnavi je bilo, da se je njegov tovariš, Jožef Vengušt, tudi blizo take starostj, prav po zasluženju vjel. Hotel je namreč J. Štora rešiti, in se je tako v besedah zamotal, da ga je državni pravnik zavoljo krive prisega v zaporu podržal. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Mnogo preglavice dela ljudem nova nagodba z Ogersko, kakor so jo te dni naši in magjarski ministri dogovorili. Zlasti nevoljni so narodi slavjanski, ker se je vse vršilo precej brez njih, in ker sedaj vidijo, da se bo

nemško-magjarsko gospodstvo nadaljevalo. Tudi ni ravno prijetno slišati, da bodo celo novi bankovci — dualistično obleko dobili; na prvi strani bodo nemški na drugi pa čisto — magjarski. Do sedaj so bili vsi narodi in jeziki avstrijski zastopani. — Čudo veliko se je na Dunaju zgodilo. Nek iz Nemčije prišedši Jud je na borzi grdo psoval na naše cesarstvo in — policija ga je zapodila na Nemško nazaj. Ko bi še nekaterim nemškim prislecem in pruskim kričačem enako posvetili, bi mnogim Avstrijecem bilo jako vseče. — Vojni minister Koller hoče odstopiti, ker mu drugi ministri nečejo privoliti nekolicih zboljškov za vojake. Ti bi imeli dobiti vsako jutro prežgano juho, kar bi pa na leto stalo par milijonov. Zato ne dobijo prežgane juhe. — Česki zgodovinar Palacki je nevarno zbolel. — Bivši minister Giskra, o katerem se je govorilo, da mu je cesarski dvor bil prepovedan, bil je ta teden od cesarja sprejet — dobrotljivo, kakor liberalni-judovski listi pišejo. — Kupčijska pogodba z Italijanskim bi se bila imela 1. julija odpovedati, ker nam ni ugodna; ali te dni se je na eno leto podaljšala. — V ogerskem zboru se je liberalna večina razcepila; za Tisza-ja in jegovo nagodbo z avstrijskimi ministri se poteguje 240, nasprotuje pa že 140 poslancev. Liberalno gospodarstvo pa je tudi na Ogerskem že precej občutljivo; državni stroški znašajo že 220 milijonov, samo za železnice se pomeče po 15 milijonov vsako leto in dolgovi požrejo 70 milijonov obresti. Hrvatje pripravljajo velikansko poslanstvo ali deputacijo do svitlega cesarja, naj bi jim ta pomagal do zaželjene železnice od Siseka v Zemun, čemur se magjarski ministri vedno ustavljajo. Ti so namreč za veliko milijonov lesa v Hrvatski krajini posekali in prodali in omenjeno železnico staviti obljubili. Ali vedno odlagajo in sumiči se, da hočejo z istim denarjem železnico potegniti iz Budapešta v Zemun.

Vnanje države. Naš minister Andrassy je 13. in 14. maja res bil v Berlinu pri ruskem in nemškem cesarju in se pogovarjal zlasti o turških zadevah z Bismarkom in Gorčakovom. Ali je kaj opravil ali ne, to še ni znano — pa upati je malo prida za Avstrijo. Italijanski kralj zopet misli na to, da bi se kraljestvu odpovedal in ga izročil svojemu sinu Humbertu, ki je prijatelj Prusov in ki bo gotovo tem vstregel in še hujše s papežem delal, kakor jegov oče. — Francoska dežela ima letos 909,858.911 frankov. dohodkov več, kakor l. 1869 pred prusko vojsko. Res srečna dežela, ki si je tako hitro opomoglo od strašnih udarcev nesrečne vojske. — Španjski liberalci hočejo vsem severnim deželam jihove stare pravice zatreči, kar utegne zopet krvavo vojsko pouzročiti.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Muktar-paša je dobil novih 12 bataljonov od sultana, pa si ne upa naprej; kakih 7000 vstašev je pripravljenih krvavo sprejeti ga. Peko-Pavlovič